

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้แบ่งการศึกษาออกเป็น 2 ส่วน คือ (1) การศึกษาจากสมาชิกวิสาหกิจชุมชน มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลที่เกิดขึ้นกับสมาชิกวิสาหกิจชุมชนและศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการน่านโยบายไปปฏิบัติ และ (2) การศึกษาจากเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทัศนคติของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านส่งเสริมวิสาหกิจชุมชนต่อผลที่เกิดขึ้นกับสมาชิกวิสาหกิจชุมชน และเพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการน่านโยบายไปปฏิบัติ โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจ

ผลการศึกษาพบว่า ผลที่เกิดขึ้นจากการน่านโยบายส่งเสริมวิสาหกิจชุมชนไปปฏิบัติในอำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี ประสบความสำเร็จในเกณฑ์พอใช้ ซึ่งจากการศึกษาจากสมาชิกวิสาหกิจชุมชน พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการน่านโยบายไปปฏิบัติประกอบด้วย ระดับการศึกษาของสมาชิกวิสาหกิจชุมชน ลักษณะโครงสร้างวิสาหกิจชุมชน ทรัพยากรการมีส่วนร่วมของสมาชิกวิสาหกิจชุมชน และการได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ ส่วนกรณีศึกษาจากเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านส่งเสริมวิสาหกิจชุมชนพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการน่านโยบายไปปฏิบัติประกอบด้วย ลักษณะโครงสร้างของหน่วยงานทรัพยากร และการมีส่วนร่วมของประชาชน

ปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้นในการน่านโยบายไปปฏิบัติ ตามทัศนคติของสมาชิกวิสาหกิจชุมชน พบว่า วิสาหกิจชุมชนชุมชนยังขาดเงินทุนหมุนเวียนในการดำเนินการขาดแคลนวัตถุดิบและอุปกรณ์เครื่องมืออันทันสมัยในการผลิต สมาชิก ยังขาดความรู้ประสบการณ์ ความเข้าใจในการดำเนินงานของตน และไม่คอยให้ความร่วมมือกับกลุ่มโดยมุ่งแต่ผลประโยชน์ของตน และขาดการสร้างเครือข่ายระหว่างวิสาหกิจชุมชนด้วยกัน ส่วนในกรณีของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านส่งเสริมวิสาหกิจชุมชนพบว่า เจ้าหน้าที่ยังขาดความรู้ ความชำนาญและความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องนโยบายดังกล่าวอย่างถ่องแท้และยังขาดการประสานกันระหว่างหน่วยงานให้เกิดขึ้นอย่างบูรณาการ

ดังนั้น ภาครัฐจึงควรสร้างความรู้ความเข้าใจให้คนในชุมชนได้เข้าใจถึงเศรษฐกิจชุมชนและเศรษฐกิจพอเพียงอย่างถ่องแท้ โดยใช้การรวมกลุ่มกันในรูปแบบของวิสาหกิจชุมชน ให้มีวิถีคิด วิถีผลิต และมีวิถีชีวิตของตนเอง เพื่อเลี้ยงตัวเองและดำรงชีพอยู่ได้ หากเหลือใช้จากการอุปโภคบริโภคในครอบครัวหรือชุมชนแล้ว จึงค่อยผลิตเพื่อออกสู่ภายนอก หากภาครัฐมุ่งเน้นส่งเสริมการผลิต การตลาด เพื่อการค้า การแสวงหากำไรจากภายนอกชุมชน จัดหาทุนในรูปแบบเงินกู้ต่าง ๆ ให้วิสาหกิจชุมชนเกิดการแข่งขันทางการค้า โดยไม่วางรากฐานให้มั่นคงก่อน นอกจากจะเพิ่มหนี้สินให้กับคนในชุมชนแล้วยังก่อให้เกิดความเสี่ยงตามมา สุดท้ายก็แล้วก็จะเวียนวนเข้าสู่ระบบการพึ่งพาโลกาภิวัตน์หรือแนวทางทุนนิยมตามเดิม

This thesis is divided into two parts: (1) a study of the members of the Small and Micro-community Enterprise initiative evaluating its impact on the members of the Small and Micro-community Enterprise in addition to considering the factors affecting the implementation of this policy initiative. (2) A study of Small and Micro-community Enterprise personnel regarding their opinions concerning the effects of the policy on members, as well as a consideration of the factors affecting the implementation of the policy.

The findings indicate that the implementation of the Small and Micro-community Enterprise Extension in Mueang District, Lop Buri Province has been rather successful. The study of the members of the Enterprise indicate that

the factors affecting the implementation of the policy are as follows: the level of education of the members of the Enterprise, the structure of the Enterprise, its resources, the level of participation of the members of the Enterprise, and support from the government sector. The study of the personnel performing duties in the promotion of the Small and Micro-community Enterprise indicate that the factors affecting the implementation of the policy include the structure of the Enterprise, its resources, and the participation of the general public.

The obstacles to the implementation of the policy as expressed in the opinions of the members of the Enterprise were that the Enterprise lacks capital flow which in turn adversely affects management and being able to obtain modern manufacturing equipment. The members lack knowledge and experience as well as a genuine understanding of their own operation. Moreover, true group cooperation is absent; instead individual members concentrated on personal benefits to be derived from participation. There is also a paucity of networking among members. Regarding the personnel working in the area of promoting the Small and Micro-community Enterprise, it is found that they do not have the requisite knowledge and skills, as well as ultimately failing to understand the policy. Moreover, there was no integrated coordination of the various departments.

Therefore, the government sector should stimulate members to develop the knowledge and understanding that would enable them truly to grasp the nature of community economics, as well as the idea of the economy of sufficiency. This can be done through an assembly promoting better understanding of community enterprise, which should induce community

members to develop their own thoughts, their own bases for manufacturing, and their own lifestyles in such a manner that they can provide adequately for themselves and their families. What is left over from household or community consumption can be devoted to production for external use. If the government sector emphasizes the promotion of manufacturing, marketing, trading and profit-making for external purposes through providing various types of loans to stimulate market competition in the Enterprise, the result will be an increase in indebtedness for the people in the community, thereby putting them more at risk. Such an eventuality would leave the community bereft of the stable foundation that should have been insured by the government sector. Eventually, community members would become just as dependent on the system of globalization or capitalism as they had been in the past.